

Kabala a láska

Rád bych se na zmínil o Květošovi, jehož výstava byla vloni (<http://www.artforgood.cz/cs/virtualni-prohlidky/jiny-kyjov>) a která představovala Květošův absolutní design a ukázala na jeho planetární zázemí.

Postupně totiž vyplouvají na povrch i jiné zajímavé skutečnosti ještě více ozvláštňující Květošovu postavu. Při uspořádání rodinného archivu, rodných, kopulačních a úmrtních listů se objevily podivné souvislosti, které, doplněny rodinnými historkami se jeví ve zcela jiném světle než dříve a rozšiřují rozsah Květošova kutilství do sfér, kde bychom to nečekali.

Kdo zná jeho životopis, ví, že se Květoš narodil, žil a zemřel v Kyjově. To bylo jeho planetární zázemí, to bylo to multietnické místo, kde se mísil život slovanských venkovanů, německých notáblů a židovských obchodníků, ten středobod Květošova mládí, Květošova života.

Jak víme, byl milován svými staršími sestrami a vykořisťován v obchodě jako levná pracovní síla svým otcem Josefem. V otcově domě na náměstí bydlelo velké množství rodin s ještě větším počtem dětí. Zde navázal uhrovitý, leč zvědavý budoucí obchodní příručí podivné přátelství se zde rovněž bydlicím košerákem místní židovské obce.

Květoš přesycený čísly jednoduchého účetnictví a má dáti dal, vtlučenými mu otcem do hlavy, byl postupně okouzlován jiným pohledem na čísla a to pohledem kabaly. Byla to ovšem nepochopená, primitivní kabala vyhovující potřebám přítele košeráka. Její výuka ostatně skončila velmi brzo. Dobrák Květoš se totiž za výuku odměňoval vepřovými klobáskami, na což brzy přišel pomoci nenáviděných jednoduchých počtů jak šetrný otec Josef, tak židovská obec. Tím skončila výuka a bohužel i kariéra Květošova přítele košeráka. Kouzelná čísla a jejich skryté významy však Květošovi v srdci zůstaly.

Je to tak. Narodit se dnes, miloval by Květoš patrně Black Sabbath a stal se satanistou. Tehdy se ze vzdoru stal kabalistou, kabalistou samoukem, který v nedostatku dalších informací a nepochopením toho minima, kterého se mu dostalo, přepracoval celou kabalou a numerologii ve zcela unikátní systém založený na čísle **11**, jehož dvojnásobek je číslo 22, tedy počet hebrejských písem, základu to kabaly.

Číslo **11** samo o sobě znamená hřích jakožto překročení čísla 10 v Dekalogu. Toto číslo to má těžké, je vtěsnáno mezi důležitou desítku a ještě důležitější dvanáctku a navíc je to prvočíslo už předem podezřelé z anarchismu a vzdornosti, plné nekonvenčnosti a vtipné energie.

Pokud se mu dostal takového výkladu čísla **11** jeho přítelem, nedivme se tomu, že si ve svém pubertálním vzdoru vyvolil právě toto číslo.

Zavrhl jak desítkovou tak dvojkovou soustavu k výpočtu osudu a vytvořil soustavu **jedenáctkovou**, pomocí které pak realizoval svůj velkolepý životní numerologický projekt a kterému podřídil nejen svůj další život, ale i život celé své budoucí rodiny.

Uhry, puberta zmizely, číslo **11** zůstalo. Nyní je to už jasné. Prvorozený syn Zdeněk se plánovitě narodil **vetřiatřicátém** roce dvacátého století, což je, jak všichni víme, trojnásobek čísla **11**. Mladšímu bratru pak nezbyvalo než se narodit o **jedenáct** let později ve **čtyřiačtyřicátém** roce.

Přes veškeré pokusy se v **pětapadesátém** roce (patrně i pro odpor ze strany matky) již žádný další Vašíček nenarodil. Květošovy tajemné záměry pak přešly od natality k mortalitě. Nevím, jakým způsobem se dotyčné osoby podřídily Květošovým záměrům, nicméně víme, že děd Josef zemřel v **osmdesáti osmi**, což, zdůrazňuji, je osminásobek **jedenácti** a matka Věra zesnula v **sedmasedmdesáti**, což je zase sedminásobek **jedenácti**. Navíc děda Josef zemřel **22.** ledna a matka Věra **11.** ledna.

Nyní již tušíme, že otec si plánoval dožít se **devětadevadesáti**. Tím by předstihl tetu Emu, která zemřela pouze v devadesáti sedmi. Tento velkolepý záměr se mu nepodařilo uskutečnit, také možná pro nevhodný zájem či nezájem lékařů. Pomineme-li pouhý důvod - předstižení tety Emy, k čemuž by mu stačil jen jeden rok navíc, důvodem jeho touhy bylo zcela určitě ono magické číslo **11** násobené devíti. Číslo **99** totiž, jak víme, znamená v numerologii úplnost a dokonalost. Právě touha vyjádřená čísle **99**, touha po dokonalosti a úplnosti, bohužel nenaplněná, ho hnala k dlouhověkosti.

Jsme stále u toho významného čísla, čísla **99**. Zrovna letos je rok **devětadevadesátý**. Inspirováni otcem jsme se oba bratři rozhodli, že právě tento rok, jako číslo dokonalé, je vhodný pro oslavu našich narozenin, jejichž číselná kombinace je díky Květošově vynalézavosti, rovněž dokonalá. Já mám právě **pětapadesát**, což nechci zdůrazňovat je pětinasobek čísla **11** a Zdeněk bude mít letos **66**, což je zase jeho šestinasobek.

Nejen to, součet našich let je **121**, kteréžto číslo lehce přepočteme na dokonale hříšný **jedenáctinásobek**, jak jinak, čísla **11**, mimochodem, je to jeho druhá mocnina.

Tím jsou pro nás na dlouho vyřízena výročí a za takový hřích to jistě stojí.

Možná, že jste si všimli, že v našem číselném natalickém seznamu násobků **11** chybí číslo **22**, předcházející Zdeňkově **třiatřicítce** a mé **čtyřiačtyřicítce**. Pochybuji, že by Květoš toto číslo opomněl a narušil tak celoživotní numerologickou koncepci již v začátcích.

Ve **dvaadvacátém** roce byl Květoš ještě svobodný, ale kopulačně schopný, což mám osobně potvrzeno krásnými vzpomínkami stařenek na veselého Květoška, dokud – „dokud nepřišla ta z Čech“.

Začíná se nám tedy z hlubin věků vynořovat poslední chybějící článek číselné řady, vypadá to na dosud neznámého zatím virtuálního bratra či co, každopádně ne z lože manželského. Dají se tím vysvětlit známé permanentní dědečkovy finanční potíže, protože, jak se v rodině tradovalo, stále někomu něco platil.

To je tak vše, co jsem dnes chtěl říci o Květošovi a jeho numerologicko-kabalistickém životním projektu, jehož jsme výsledkem.

Na závěr bych si rád s vámi připil na Květoše, kabalistického samouka a numerologického kutila, na naši matku Věru, nevědomý nástroj tohoto, chcete-li kutilství, na našeho případného virtuálního bratra či co, na výsledek onoho kabalistického kutilství Zdeňka a nakonec i mne. Proč ne?

Myslím, že výsledky nejsou zas tak špatné

15. 1. 1999, **Pavel Vašíček** - syn

P.S.

To jsem psal při příležitosti našich bratrských narozenin. Bral jsem to spíše jako náhodu. Pomalu se však zdá, že to přestává být konstrukcí či vtípem. Jedenáctka pokračuje. Zdeněk zemřel, jak jinak, v roce dva tisíce **jedenáct**, v nedožitých sedmdesáti osmi letech, jak je psáno na parte, což znamená, že zemřel ještě v **sedmdesáti sedmi**! Já se teď proto musím obávat každé kombinace čísla **jedenáct** obsažené jak ve dnech, v měsících či v letech.

11. 11. 2011. Tato tutovka nevyšla, mám ji už za sebou, takže musím pokračovat v žití dál, nevím ovšem, jaké měl otec úmysly, takže jsem zvědavý a čekám.

Textem si dovoluujeme připomenout mimořádný charakter jeho autora, který náhle zemřel 5. 2. 2015 ve věku 71 let. (Zdá se, že se mu podařilo tímto krokem vystoupit z kabalistických osnov svého otce.)